

KHÓA HM10 – LUYỆN ĐỀ MÔN NGỮ VĂN

LUYỆN ĐỀ SỐ 20

Hướng dẫn

- HS hoàn thành **Phiếu học tập** trước buổi học Livestream.
- Sau khi hoàn thành, học sinh gửi bài làm **trước 2 ngày** diễn ra buổi học Livestream theo các bước sau:

Bước	Mô tả
Bước 1	Đọc đề và làm bài ra giấy và trình bày chi tiết.
Bước 2	Chụp ảnh tất cả bài làm bằng điện thoại, chú ý chụp từ trên xuống để ảnh chụp dễ nhìn nhất.
Bước 3	Chọn nút NỘP BÀI ngay bên dưới bài giảng để tải ảnh bài làm lên hệ thống.

*Lưu ý: Đặt tên file theo cú pháp: **[Họ tên]_Luyện đề số __**

- Trong buổi học Livestream HS ghi chép các lưu ý quan trọng của giáo viên.

PHIẾU HỌC TẬP

Thời gian: 120 phút

I. PHẦN ĐỌC HIỂU(4,0 điểm)

Đọc văn bản sau:

(Tóm tắt phần đầu: Tan làm, nhân vật "tôi" trở về nhà trong tâm trạng buồn bực vô cớ. Anh ngồi lên một chiếc xe kéo sau khi phải mặc cả rất khó chịu với bác phu xe để bớt được 2 xu.)

Tôi đoán không sai, chính là một cái xe hiệu "con lợn" cái tên hiệu cũng xứng đáng - một hạng xe tàng ở ngoại ô mà tôi vẫn phải đi. Anh xe này đã vào đây kéo trộm, vì xe ngoại ô không được phép vào thành phố đón khách, nếu không tuân lệnh thì bị phạt từ ba đến bốn đồng bạc. Sự tồi tàn của cái xe làm tôi càng ghét anh xe nữa.

- Xe khổ thế này mà anh lại còn đòi cao giá.

- Xe thế mà thầy chê thì còn thế nào nữa!

Anh xe bướng bỉnh cũng không chịu kém. Tôi nói câu gì là anh ta đối lại liền. Sau cùng, giận quá, tôi giẫm mạnh chân xuống sàn xe, gắt:

- Thôi, câm họng đi, đừng cãi nữa.

Sự giận dữ làm cho tôi quên rằng anh xe cũng chỉ có trả lời những câu mắng của tôi mà thôi, và chính tại tôi gắt với anh ta nhiều quá. Nhưng lúc bấy giờ tôi chỉ thấy tức người xe ấy đến cực điểm, vì hắn dám cãi lại tôi mà không sợ.

Xe đi khỏi nhà máy nước thì gặp một người đội xếp tây đi xe đạp lại, theo sau một người đội xếp ta. Tôi nhận thấy anh xe kéo tôi có ý luống cuống và sợ hãi. Có lẽ vì thế mà người cảnh sát để ý, đi giáp vào cái xe kéo để xem dấu hiệu.

- Ê! Đứng lại!

Người kéo xe dừng chân... Anh ta quay lại tôi hết hải van xin:

- Lạy thầy... thầy nói giúp con... thầy làm ơn...

Dưới ánh đèn tôi thấy mặt anh xe tái mét. Những vết nhăn in sâu xuống trên mặt già nua hốc hác, chân tay người khốn nạn ấy run bật lên và tôi thấy cái rung động chuyển cả vào chiếc thân xe.

Người cảnh sát tây đến, nói bằng tiếng ta hơi sõi:

- Mà chết nhé! Mà sẽ bị phạt!

Người phu xe ấp úng nói thì ông ta khoát tay bảo im, rồi quay lại tôi hỏi, lần này bằng tiếng Pháp.

- Người này kéo ông từ trong phố ra hay ông đi khứ hồi?

Tôi liếc mắt nhìn anh kéo xe. Trong bóng tối của vành nón qua ngang mặt, tôi thấy hai mắt anh ta long lanh nhìn tôi, như khẩn cầu van xin yên lặng. Tôi biết lời nói của tôi sẽ làm anh ta bị bắt hay không. Những khi nói chuyện với các phu xe khác, tôi được biết rằng nếu người khách nói là đi khứ hồi từ ngoại ô, thì người xe không việc gì. Nhưng lúc ấy, lời van xin của anh xe kia không làm cho tôi động lòng, mà lại làm cho tôi ghét anh thêm. Tôi trả lời người đội xếp:

- Tôi đi từ phố Hàng Bún.

- Vậy phiền ông xuống xe.

Rồi anh ta nhìn anh phu xe, cười một cách tinh quái:

- Allez! Đi về bót!

Khi anh phu xe run sợ và hai người cảnh sát đã khuất đầu phố, tôi mới quay đi thong thả trên bờ hè. Cơn giận của tôi đã hết rồi. Sự hối hận dần thấm thía vào lòng tôi, tôi thấy một cái chán nản bực tức rung động trong người.

Tôi rùng mình nghĩ đến số phận của anh xe khốn nạn. Ba đồng bạc phạt! Anh ta phải vay cai xe để nộp phạt; nhưng ba đồng bạc nợ ấy, bao giờ anh ta trả xong, sau những ngày nhịn đói, bị cai xe hành hạ, đánh đập vì thù hằn?

Tôi càng nghĩ đến bao nhiêu lại càng khinh bỉ tôi bấy nhiêu. Qua ô Yên Phụ, nhìn thấy những thợ thuyền tấp nập làm việc dưới ánh đèn trong những căn nhà lá lụp xụp, tôi rảo bước đi mau, hình như trông thấy tôi họ sẽ biết cái hành vi khốn nạn và nhỏ nhen đáng bỉ của tôi ban nãy.

Những ngày hôm sau thực là những ngày khổ cho tôi. Lòng hối hận không để tôi yên. Hình như có một cái gì nặng nề đè nén trên ngực làm cho tôi khó thở, và lúc nào hình ảnh anh phu xe cũng hiển hiện ra trước mắt.

(Lược một đoạn: "Tôi" tìm đến nhà người phu xe tên Dư, một ngôi nhà lụp xụp, tối tăm mà "tôi" chưa từng thấy. Qua câu chuyện với bà cụ hàng xóm, "tôi" biết anh Dư đã ba ngày không về vì bị cai xe đánh đập tàn nhẫn và ép nộp đủ tiền phạt)

Tôi đứng lại gần xem. Trên cánh tay người mẹ, chỉ còn là một dúm thịt con đã nhăn nheo: đứa bé há hốc miệng thở ra, mắt xám nhợt. Người mẹ thỉnh thoảng lấy cái lông gà dúng vào chén mật ong để bên cạnh, phết lên lưỡi của đứa bé.

- Cháu nó sài đã hơn một tháng nay. Hôm nọ đã đỡ. Mấy hôm nay vì không có tiền mua thuốc lại tăng. Ông lang bảo cháu khó qua khỏi được.

Người mẹ nói xong nấc lên một tiếng rồi nức nở khóc. Bà cụ già lê nhích lại gần, cúi xuống khe khẽ kéo lại những cái tã rách như xơ mướp.

Cái cảnh đau thương ấy làm tôi rơm rớm nước mắt. Một cảm giác nghẹn ngào đưa lên chẹn lấy cổ. Tôi lấy tờ giấy bạc năm đồng đưa cho người mẹ, rồi vội vàng bước ra cửa, để mặc hai người nhìn theo ngờ vực.

Qua ngưỡng cửa, tôi va phải một người đàn ông ốm yếu tay cắp một cái áo quan con bằng gỗ mới. Đến bên đường, tôi nghe thấy trong căn nhà lụp xụp đưa ra tiếng khóc của hai người đàn bà.

Đứa bé con đã chết.

(Một cơn giận, Thạch Lam. Trích Gió lạnh đầu mùa, NXB VH TT. Hà Nội 2007)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. (0,5 điểm) Xác định tình huống truyện của truyện ngắn Một cơn giận.

Câu 2. (1,0 điểm) Ghi lại các chi tiết về hoàn cảnh và hành động của nhân vật người phu xe tên Dư. Em thấy những hành động của nhân vật ấy đáng thương hay đáng ghét?

Câu 3. (1,0 điểm) Truyện có tên là Một cơn giận. Hãy tìm các chi tiết trong tác phẩm thể hiện tâm trạng giận dữ của nhân vật "tôi". Hậu quả của cơn giận ấy là gì?

Câu 4. (0,5 điểm) Xác định thành phần biệt lập trong câu văn sau: " Hình như có một cái gì nặng nề đè nén trên ngực làm cho tôi khó thở, và lúc nào hình ảnh anh phu xe cũng hiển hiện ra trước mắt."

Câu 5. (1,0 điểm) Em rút ra được thông điệp gì ý nghĩa, sâu sắc từ văn bản trên.

II. PHẦN VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm) Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích diễn biến tâm trạng của nhân vật "tôi" trong truyện Một cơn giận của Thạch Lam.

Câu 2. (4,0 điểm)

Cảm xúc là những phản ứng tâm lí tự nhiên của con người. Nhưng nếu không biết làm chủ được cảm xúc, đặc biệt là các cảm xúc tiêu cực, ta có thể gây tổn thương cho mình và người khác.

Em hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) nêu suy nghĩ của mình về cách thức để kiềm chế sự tức giận của bản thân trước mọi tình huống.

✍ Dặn dò

Học sinh hoàn thành các Nhiệm vụ học tập sau:

1. Trong buổi học, chú ý lắng nghe và ghi chép các nội dung giáo viên giảng, đặt câu hỏi để được giải đáp kịp thời.
2. Xem lại Video buổi học (được xuất bản trên khóa học sau buổi live khoảng 3 ngày) và các ghi chú trong buổi học để ôn tập và làm rõ những phần chưa nắm vững.
3. Trước buổi học tiếp theo, các em tải **Nhiệm vụ sau buổi live** - Phiếu Tài liệu live "**HM10_Ngữ văn_Đề số 21**", chuẩn bị trước nội dung để buổi học của chúng ta diễn ra hiệu quả nhé!

CHÚC CÁC EM HỌC TẬP TỐT!